

Шановні народні депутати!
Шановні гості урочистого засідання!
Шановні українці!

Тисячолітня українська історія знає чимало документів, які стали фундаментальними для творення Української держави.

І Декларація про державний суверенітет України, без сумніву, – один з них.

Сьогодні ми відзначаємо тридцятую річницю від дня народження цього знакового документа. 30 років тому був зроблений впевнений крок до остаточного здобуття незалежності України.

Декларація наблизила перемогу українців у багатовіковій боротьбі за вільну та самостійну державу.

16 липня 1990 року стало дійсно історичним днем.

Тоді Декларацію про державний суверенітет підтримало 355 народних депутатів. З різних куточків нашої рідної України. З різних партій. З різними поглядами. Але – з єдиною метою.

Зверніть увагу, ніхто не «завалював» декларацію, пропонуючи вісім тисяч поправок. Ніхто не намагався заблокувати її постановами. Ніхто не намагався «збити» її через Конституційний Суд.

Ухвалення декларації – це акт неймовірного єднання політиків заради волі народу та великої державної мети.

Дорогі українці!

Сьогодні, шостий рік поспіль, ми захищаємо свій суверенітет від російської агресії. Ми сплачуємо за це найвищу ціну – життя наших громадян. Сьогодні весь цивілізований світ визнає, що Україна робить все для настання такого бажаного миру.

Справедливого миру. Миру в нашому розумінні цього слова.

Саме того миру, де державний суверенітет буде панувати в реальності, а не на папері.

Так. Ми втратили частину території. Ми втратили своїх людей.

І, на жаль, ми не можемо повернути загиблих. Але повинні повернути всі свої території. Повернути віру в правду і справедливість.

Щоб те, заради чого загинули наші герої, ніколи не виявилось марним.

Я переконаний, що шанс досягти цього у нас, українців, є тільки в одному випадку – якщо всі ми об'єднаємося. Так само, як і 30 років тому.

Сьогодні в цій залі знаходяться народні обранці першого скликання. Їхній внесок у державотворення неможливо переоцінити.

І присутні тут, і ті, кого, на жаль, немає з нами, – всі вони вписали свої імена в історію незалежної України.

Сьогодні ми безмежно вдячні кожному з вас.

30 років тому, маючи полярні політичні погляди, ви наочно показали, що таке

державницька позиція. Ви стали живим прикладом єдності та мудрості.

І я впевнений, що сучасним депутатам є чого у вас повчитися. Та ніколи не забувати, що суверенітет, який вибороли вони, ми з вами маємо берегти й захищати. Як від зовнішніх ворогів, так і від внутрішніх чвар.

Для цього я не втомлюся закликати всіх нас до справжньої єдності. Бо тільки в ній – наша сила й перемога. Бо тільки в ній – Україна.

І з цієї високої трибуни в цей святковий день я хочу нагадати всім слова ініціатора проголошення Декларації про державний суверенітет, Героя України В'ячеслава Максимовича Чорновола: «Дай Боже нам любити Україну понад усе сьогодні – маючи. Щоб не довелося потім гірко любити її – втративши».

Шановні друзі!

Годі сварок та розбрату. Годі маніпуляцій та політичних ігрищ. Годі ділити українців та ділитися самим. На владу чи опозицію, лівих або правих, червоних або синіх.

Потрібно перестати бути політиками. Час стати державними діячами. Людьми, що мають не великий апетит, а велику мрію. Про єдину, сильну й непереможну Україну.

Це – моя мрія. І моя мета. Впевнений, що й ваша також.

Бережімо себе! Бережімо наш суверенітет! Бережімо Україну!

Слава Україні!